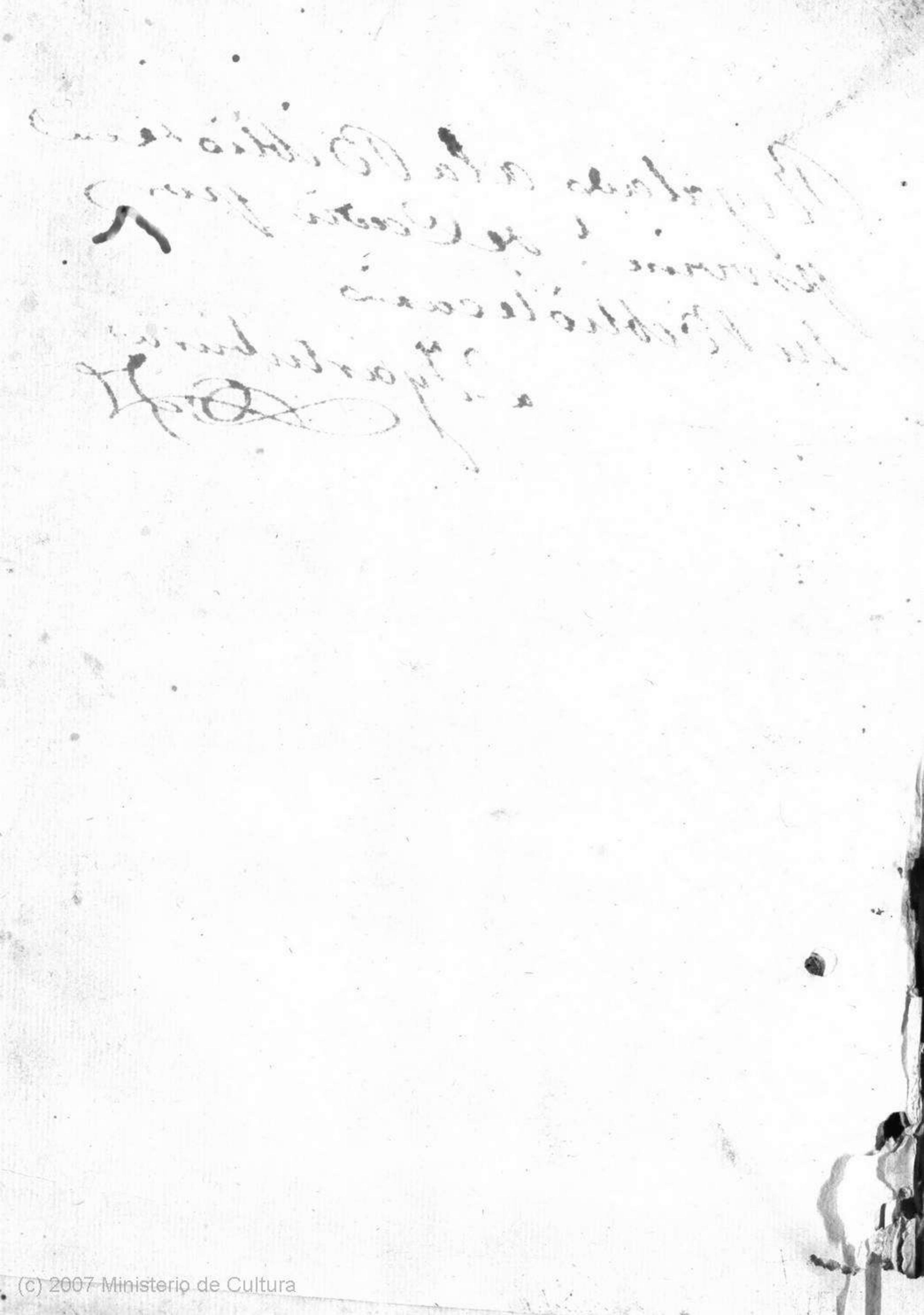

W. J. C.

Regalado a la Biblioteca
provinc. de Quito por
la Biblioteca

L. J. Martínez
Dglt

PERIEGESIS
RHETORICA,
IN LAUDEM INCLYTI PARENTIS
DIVI ISIDORI

CONFESSORIS,
HISPALENSIS PROTHOMYSTIS,
HISPANIARUM HYPARCHI,
ET DOCTORIS EGREGIJ.
ENUNTIATA IN ATHENÆO HISPALICO
eidem Sanctissimo Præfuli dicato,
A FERDINANDO DE ESPARRAGOSA,
IPSIUSMET LYCAEI SILARICA CHLAMYDE
decorato Alumno.

HEMERA VI. MENSIS APRILIS,
Anni Domini M. DCC. LVI.

AD D. D. MARCELLUM DOYE
ET PELARTE,
PRÆCLARI PALLADIJ MAJORIS SANCTÆ
Mariæ à Jesu Collegam, Laureâ Doctorali in Sa-
cra Theologia insignitum, Alinæque Metropoli-
tanæ, & Patriarchalis Ecclesiæ Hispalensis dig-
nissimum Canonicum Magistralem,
animitus litata.

HISPALI: Typothecâ Doct. D. Hieronymi de
Castilla, ejusdem valde Nobilis, maximèque
Legalis Civitatis Typifici
Majoris.

*AD D. D. MARCELLUM DOYE ET PELARTE,
Majoris Hispalensis Collegij Sanctæ Mariæ à Jesu Alumnum, Lau-
reâque Doctorali in Sacra Theologia insignitum, & Almæ Me-
tropolitanæ , ac Patriarchalis Ecclesiæ ipsiusmet Civitatis
meritissimum Canonicum Magistralem.*

IDYLLION HEXAMETRUM.

TUTUM fulcimen Cicros demissa peroptans,
Pyramidi celsæ sollers accedere curat.
Sic Opus , ò Magnas , hoc nostrum quærit asylum;
Sublimi & fulcro vestræ pietatis adhæret,
Quod magis esse sibi , credit , firmumque, securum.
Ipsi subveniat lenis Protectio vestra,
Ut Tutoris celsi nobiliore sub umbra,
Ac fulcimento tantum præstante favorem,
Id possit majoris scandere culmen honoris,
Quamquè cupid , supplex perfaustâ sorte fruatur!

**Vestræ Dominationis obsequentiissimi,
& acceptissimi Clientes.**

*Andreas Saez
de las Bacas.*

*Hieronymus Ramirez
de Castro.*

PRINCIPEM, Protectorem, & Patronum,
 Præexcelsum, propitium, & potentem,
 Fidelem Ducem, & Pastorem bonum,
 Primatem, Prothomystem, & Parentem:
 E Cælis nobis missum sacrum Donum
 Plausurus, edo accentum reverentem,
 Nam superior est hodiè hic respectus,
 Pronitatem alliciens mei affectus.

ILLUSTRISSIME Confessus, Magnifice Dynastes, ac
 mihi semper colendissime Domine, QVI inter omnes His-
 panicæ Ditionis Ecclesiasticos Cœtus, & primus ordine,
 & dignitate primus conspiceris: CVIVS Præcellentia, &
 Celsitudo in toto terrarum Orbe fusiùs explendescit:
CVI, præ vberiori honorifcentiæ copiâ, omnigenæ vir-
 tutis orname, literarumque eruditionis complemento, ab
 Iberico Cyclo, & plus vltrâ, summi respectus, perennes-
 que observantiæ, iure, & merito adhibentur: **Q**VEM, ob
 vividum exemplum, perfectiore ritum, ac inæquabilem
 solemnitatem, velut Normam fidelem, cunctæ Hispanicæ,
 Americanæque Basilicæ Cathedrales acceptâ proclivitate
 verentur, sollertiaque imitatione sequuntur: & à **Q**VO
 magnus decor in Nationem effunditur, *maior* nitescentia
 Hespericæ Regioni enascitur, & Hispalensi Emporio *Ma-*
ximus honoris, nobilitatis, præstantiæ, elationis, & glo-
 riæ

riæ cūmulus emergit: ac nobis omnibus, vestræ Illustrissimæ Dominationis, fœlici sorte, Clientulis addictis, multum beneficentiaæ, plus liberalitatis, & plurimum patrocinationis indesinenter emanat.

Vernans, amænumque Lycæum, tot Flosculis è Tritonicis Phrontistérijs deductis, exornatum, ex quibus optimi nutricatûs, & instructionis fragrantior spargitur odor.

Cæterorumque Adstantium prudens, erudita Corona.)

Principem, inquam, præexcelsum, Protectorem propitium, Patronumque potentem, plausitura, mea, et si rudia, labra reverenter aperiuntur. Principem, vide licet, Isidorum, Regiæ Hesperici Orbis Celsitudinis præfulgidum ornamentum, Sacrum Ecclesiastici Imperij Optimatem, Hispalensem Mystarchem, Hispaniarum Hyparchum, & Doctorem Inclytum, laudibus efferre, miraque ipsius gesta recensere, adeo.

Principem à Regali origine, excelsaque propaginc Isidorum ipsa, totam capiens credulitatem, patefacit veritas: propterea, ab omnibus Princeps indubitanter cognoscitur, plenâ vocitatione proclamat, ac cernuâ veneratione, fidisque plausibus extollitur. Sacra Cidari insigne indigitatus Isidorus, Princeps Ecclesiæ maximus exclaruit, à quo cumulatior honoris, & nitescentiaæ auxesis ipsi supernæ Omnipotentis Domini Arci tributa est, firmitora atque munimina, nè pravæ Infidelitatis insidiæ nocuas irruptiones inducerent, erecta reluxerunt. Princeps Virtutibus eximijs Isidorus mirabiliter emicuit, vt operum puritate, & rectitudine, Fideles, ad sui exemplum, veram perfectionis tramitem sectaruros allexisset, dum Impios, & Rebelles insanâ perfidiâ imbutos, tetrisque erroribus obcaecatos, regidiùs extorquebat, & à liminibus probitatis omnes malitiæ, ac protervitatis Duelliones animitus avertebat,

Princ

5

Princeps doctrinā Isidorus præstantissimè enituit:
& constitūtus Fidei propugnātor, purissimum ipsius nitō-
rem ab improbis Hæreseos nubilis incolumem strenuissi-
mè servavit, ardenterque defendit. Populum Christicolo-
ritui subactum misericordia instructione tussulit, vigiliique
sollicitudine tutavit. Clarissimo Fidei Potentati maxima-
stigmata fervidiūs adiecit, plurimosque triumphos avidiūs
succrevit. Exteras tamen Infidelitatis Regiones & suo
famosiori nomine Isidorus perterrituit, & acutiori calamo,
instar gladij flammantis, cunctos earum improbos Per-
duelles omnino profligavit. Contrá Hæreticas Acies stren-
nuus semper extitit belligator Isidorus: Orthodoxam
Militiam adauxit; agminaque eius ita ordinavit, ac se-
curis institutricibus regulis edocuit, ut prosperas adorreas,
perfaustosque triambos acquisijset. Plurimos suā doctrina
Strategos, fidias recturos phalanges, procreavit, quos in-
ter, insignior Ildephonsus, Toletanus Antistes, & præf-
tantior Braulius, Cæsaraugustanus Archipræsul, plausibi-
litèr designantur, in quibus ab Isidoro impressa strenui-
tas, infusa virtus, infixus zelus, sigillata doctrina, & ac-
cumulata Sanctimonia, tantoperè pullulārunt.

Propitium Hispaniæ Protectorem Isidorum verè
experientia notavit: illam etenim in iucundiori tranquilli-
tate conservare, & faustâ bonorum adiunctione stabilire,
vt Parens benignus, sollertiaissimè satagèbat. Ipsi etiam in
eventibus adversis, vt providus Fautor, sedulusque Tu-
tor, mirum subventum omnifariam adhibere non desist.
Bellicis in iurgijs, friritibusque tumultuosis Exercituum
Saracenorum, Hispanum Imperium deiicere cupientium,
Ibericis Regibus, eorumdemque Turbis, tèr Sanctum
Æterni Domini Nomen, honorem, & gloriam magni-
ficantibus, piisque iugiter Religionem, & Patriæ decò-
rem tuentibus, vt Dux oppidò fortis, maximum præs-
titit subsidium, enseque arrepto, auxilium promptum,
quocum cunctæ Maurorum Cohortes penitus crucidaban-
tur,

tur, magnanimiter exhibuit. Vigilans Gregis Christiani Pastor, & Catholici Instituti fidelis Custos, Divinarum Legum observantiam, purorumque Fidei dogmatum firmatem efficaciter prospiciens, non solum haecce apud suos Isidorus in Dei obsequium, & Fidei incrementum est indeptus, verum etiam a Monstris Mauritanâ Sectâ infectis, atque ab Assophalis, Arrianisque Draconibus Hæreticâ lue affectis, Gregem suum accuratissimè exemit. Ut Hispalensis Prothomystes, & Hispaniæ Primas, Isidorus, plures Synodos concitavit, in quibus prostasim semper gessit, & Constitutiones quamplurimas, ut novæ Fulciminiibus Christicoli Ritûs, & Catholicæ Normæ, fortitudines, adversus impiorum Hispanum Regnum infestantium corruptelam, proderentur, atque omnia perfectiorum operum genera, regiminaque tutiora pleniùs foveri, & asservari quirent, admirationi omnium Prælatorum exposuit, quas, verenti acceptance nactâ, subscribendas, decrevit.

Potentem Hispalis, per amplaque illius Dioecesis, Patronum, Isidorum, cuncti fortunati parœci concordi vocitacione fatentur. Suo namque auspicio, latissima Hispalitana Civitas, Emporiorum Orbis æmulatio, ditissimâ vberitate, sumptuosâ opulentiâ, & magnificâ ostentatione omnes excelluit: probis moribus, cernuâ fidelitate, omnique virtutum genere, ipsius Accolæ semper claruere: ac laudabili Literarum exercitio, Scientiarumque adeptione nimium floruerunt. Suâ favente tutelâ, maximum Mundi miraculum, Magnitatis Portentum, Religiositatis Prodigium, Solemnitatis Ostentum, præcipuumque totius admirationis Obiectum, Metropolis, nempè, Patriarchalis, multiplici exaltationum, & celsitatum incremento præcelluit. Cuius valde nobile, maximè illustre, admodumque venerandum Capitulum, eximijs præminentij, ac egregijs prælationibus insignitum, tantum honorificentia, & magnitudinis cumulo supereminet, quantum omnisciæ erudi-

eruditio[n]e, virtute, exemplo, & ædificatione semper supercrevit. Influente Isidori beneficentiâ, tota ejus Diœcesis opimâ frugalitate redundat, copiosiori feracitate potitur, omnimodâque fungitur fæcunditate. Pluviâ selectioris Isidori Doctrinæ irrigata, frugifera puritatis virgultal producit: rore sacræ eius prospectionis conspersa, proficuas virtutis frutices promit: aurâ ipsius superioris inspirationis suffusa, saniora probitatis germina virescit, & refovet.

Propitio quoquè Isidori præsidio, sua Diœcesis ab impiorum Hostium invasionibus, plura per sæcula, libera evasit. Tum etiam, à contagionum noxis, calamitatûm periculis, temporumque inelementijs, incolumis emersit. Mediâ Patroni Isidori ad Summum Deum efficaci deprecatione, ab effræno fragore, impulsu vehementi, horrido fremitu, diruenteque strepitu furentium Eðli Satellitum, ac trepidantis Tæremotuum impetus nocumentis, pluriès indemnisi permansit. Mirum in modum, paucis ab hinc mensibus, Incliti Parentis Isidori precibus, à maxima, quam hucusquè Orbis perpessus est, Terræ tremens vibratione, cuius vestigia præsunt, celeberrima Curia Hispalitana, Diœcesanaque ipsius Toparchia haud pauculùm immunes perstiterè. Aliquantulam iniuriam à concutiente subterraneâ Ecclæphiâ Patriarchale Templum, fortissima primævæ Dignitatis Acròpolis, sibi infixam flebiliter inspexit: Percellum Pyramen, elevata Turris, celebrior Ætherearum Regionum exploratrix, à Pyrophilaco, & Aerophylacico complexu, furiosè Terram tremescere, & crepitare cogente, haud parvâ correpta est iacturâ. At verò, tantâ premente tribulatione, potens Isidori virtus Patriarchalem Basilicam, Turrimque sublimem iam iam ruentem, miserationum Domino annuente, mirabiliter substituit.

Adhuc tamen Sacer Patronus suum auxilium amplius patefacere curavit, Collegium isthoc Sanctissimo Præsuli

suli Isidoro dicatum, miraculosâ ipsius potestate fautrice, impetuosa formidantis Terræmotûs Thyallæ fortius obstitit, ac nè minimum quidem fragmentum ruisse, læsionem vè infixisse, videtur. Quid mirum? Cùm siquidem benignus Tutelaris Isidorus Sacrum Patriarchale Fanum, Omnipotentis Domini permissione, per furibundam Procellam subtarraneam partim dirutum, partimque delabi minans, respiceret, proindeque ad Divinorum Officiorum celebrationem fermè invitabile; in tutum refugium, Illusterrimo Capitulo (non sine ingenti istiusmet dolore, vniuersæque Vrbis mœstitiâ, & planctu) tunc suo almo Delubro penitus orbato, providâ curacitate indemne præservavit: eique speciosum Sacellum obtulit, in quo fervidum, solemne, & exemplare Choreuma, vt mirandâ, pèrpete, reverenti, ac verè inimitabili assuetudine Christicolis omnibus ostendit, in Dei Optimi Maximi theosebiat, & laudem cordicitùs exerceret, cernuaque Sacrificia libaret.

O magne Parenz Isidore! Tu Princeps inclytus, totam nobilitans Iberiam! Tu Ecclesiastici Imperij Optimas excelsus! Tu Antistitûm decor, rutilansque splendor! Tu Dux, tu Pastor, tuque fidelis Hispanorum Protector! Tu Hispalis, ipsius & Dioecesis, perpius Patronus! Tu tandem nostri Collegij gloriosus Tutelaris. Tuam benedictionem impertire, Sedem tuam anticam, per omnem durationem posticam, exaltare, Metropolim Sanctam omnimodâ faustitate reple.

re, hosceque tuos Clientulos ad perfectionis culmen ducere, dignator.

DIXI.

